

ОЦІНКА ВИРАЖЕНОСТІ КЛІМАКТЕРИЧНОГО СИНДРОМУ ТА РИЗИК ВЕЛИКИХ ПЕРЕЛОМІВ У ПАЦІЄНТОК З ПЕРВИННИМ ПОСТМЕНОПАУЗАЛЬНИМ ОСТЕОПОРОЗОМ

Фіщенко В.О.¹, Чайка Г.В.², Дністрянська А.П.², Килимнюк Л.О.¹

Вінницький національний медичний університет імені М.І. Пирогова

¹Кафедра травматології та ортопедії

²Кафедра акушерства та гінекології №1

У сучасних умовах остеопороз є одним з найбільш поширених захворювань, який має мультифакторну природу, складний патогенез і серйозні медико-соціальні наслідки. Згідно даних ВООЗ остеопороз є ведучою проблемою у віковій групі більше 50 років. Захворювання розвивається в жінок, що в основному пов'язано з дефіцитом естрогенів у постменопаузальному періоді. Літературні дані свідчать, що остеопороз уражає від третини до половини всіх жінок, які перебувають у постменопаузі. Причому у 50% остеопороз перебігає безсимптомно аж до виникнення переломів [Поворознюк В.В., 2012]. Зміни демографічної ситуації, які пов'язані зі значним постарінням населення та збільшенням у популяції жінок у постменопаузальному періоді, виводять проблему остеопорозу в ряд першочергових.

Мета: встановити наявність зв'язку між вираженістю клімактеричного синдрому та ризиком остеопоротичних переломів у жінок у постменопаузі.

Матеріали та методи. Для проведення дослідження використовували анкету, яка дозволила оцінити як 10-річний ризик остеопоротичних переломів за допомогою шкали FRAX (<http://www.shef.ac.uk/FRAX>), так і прояви клімактеричного синдрому за індексом Купермана в модифікації Уварової. Проведено анкетування 50 жінок віком 49 – 88 років (середній вік 67,7±9,4 років). Згідно отриманих даних, ІМТ обстежуваних склав у середньому 28,1±5,2 кг/м². Переважну більшість склали пацієнти, що мали надмірну масу тіла (25 – 30 кг/м²) – 22 (44%), ожиріння (>30 кг/м²) було виявлено в 15 (30%) обстежуваних.

Результати: фактори ризику остеопорозу були виявлені в усіх обстежуваних. Переломи в анамнезі мали 18 (36%) пацієнток, обтяжений сімейний анамнез – 14 (28%). 13 жінок (26%) страждають ревматоїдним артритом і така ж кількість приймає глюкокортикостероїдну терапію. У залежності від ризику великих остеопоротичних переломів усі пацієнтки були поділені на групи ризику. Встановлено, що більшість пацієнтів - 21 (42,0%) склали групу середнього ризику (10 – 20%), 6 (12%) - мали низький (<10%) ризик. У 15 (30%) пацієнтів виявлено високий (20 – 30%) та в 8 (16%) – дуже високий (>30%) ризик великих остеопоротичних переломів. Щодо клімактеричного синдрому, то в 3 (6,0%) пацієнток менопаузальні симптоми були відсутні, 18 (36%) – мали легкий перебіг. У 19 (38%) пацієнток менопауза мала середній ступінь вираженості, а у 10 (20%) – важкий.

Порівнявши отримані дані, нами було виявлено прямий сильний кореляційний зв'язок ($r=+0,88$) між ризиком переломів у майбутні 10 років та вираженістю клімактеричного синдрому з вірогідністю 95%.

Висновки. Серед факторів ризику остеопорозу в жінок у постменопаузі суттєву роль відіграють гормональні порушення, що сприяють розвитку важких ускладнень у вигляді низькоенергетичних переломів. Проведене дослідження показує доцільність виявлення факторів ризику остеопорозу, проведення комплексного обстеження з використання сучасних методів діагностики та врахування вираженості клімактеричного синдрому для профілактики ускладнень.